

случай проф. Пикарь не мисли да употребява фарове-прожектори, на които свѣтлината да излиза презъ прозорцитѣ на кълбото. Защото водата ще действува като плътна завеса или бѣла стена отъ гжста мъгла и лжчитѣ на прожекторитѣ не ще могатъ да проникватъ на

Друга дълбокоморска риба съ огроменъ стомахъ, който може да побере плячка, по-голъма отъ самата риба. Опашката е и органъ на осезанието.

повече отъ 50 м. Затова той смѣта да употребѣи силна *кварцова лампа*, окачена на дълга дръжка вънъ отъ кълбото.

Сферата, съ своя цилиндриченъ плувецъ, конусообразенъ магазинъ за баластъ и свободно плуващо вѣже, ще бжде оставена свободно на подводнитѣ морски те-

чения. Остава за разрешение най-трудниятъ въпросъ: какъ да се подържа връзка съ външния свѣтъ. Професоръ Пикарь смѣта, че той ще може да установи тая връзка чрезъ особни електрически вълни, които ще се разпространяватъ презъ водата и ще бждатъ приемани отъ параходи, които минаватъ близу до мѣстото, гдето е кълбото. Тия параходи ще могатъ да приематъ изпращанитѣ сигнали. Върху горната частъ на кълбото ще бждатъ поставени известно число газови бомби, които ще се отдѣлятъ отъ време на време и, когато се прѣскаатъ върху водната повърхность, ще показватъ приблизително мѣстото, кждето се намира кълбото. Проф. Пикарь мисли да употребѣи и боя — *флуоресциинъ* — за да боядиса морето тамъ, кждето